

- Estonská asociace lékáren má právní způsobilost podat žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise SA.42028 (2017/ NN) Tribunálu jakožto zúčastněná strana podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 1 písm. h) nařízení č. 2015/1589. ⁽³⁾
- 2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise měla povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU z důvodu vážných obtíží. Vážné obtíže Komise při přijetí napadeného rozhodnutí, a tedy porušení procesních záruk stanovených v čl. 108 odst. 2 SFEU, vyplývají z následujících skutečností:
 - Komise se dopustila nesprávného právního posouzení tím, že shledala, že ze státních zdrojů není poskytována žádná výhoda, neboť Komise nezjistila, že Finsko zneužilo své regulační pravomoci, což vedlo k využití uvedených státních zdrojů;
 - Komise se dopustila nesprávného právního posouzení tím, že neshledala žádnou selektivní výhodu, jelikož Komise nesprávně kvalifikovala „zvláštní úkoly“ jako SVHZ;
 - Komise v předběžném řízení neshromáždila podstatné informace;
 - Předběžné řízení bylo nepřiměřeně dlouhé (téměř 30 měsíců);
 - Komise použila bezprecedentní právní definici „zvláštních úkolů“;
 - Finsko v průběhu předběžného řízení pozměnilo svůj zákon o vysokých školách, podle něhož Finsko nahrazovalo daň z příjmů právnických osob a lékárenské poplatky zaplacené Yliopiston Apteekki Oy Univerzitě v Helsinkách, což byla centrální úprava jednoho z oznámených opatření státní podpory.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2017, C 422, s. 10.

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 24. března 1993, Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques a další v. Komise, C-313/90, EU:C:1993:111.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 19. ledna 2018 – Delfant Hoylaerts v. Komise

(Věc T-17/18)

(2018/C 104/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Isabelle Delfant Hoylaerts (Montredon-des-Corbières, Francie) (zástupkyně: E. Conquet, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil zamítavé rozhodnutí Komise ze dne 21. března 2017;
- zrušil implicitní zamítavé rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2017;
- uložil Komisi povinnost uhradit výdaje vynaložené docházení do speciálně pedagogického centra od 20. října 2017;

- uložil Komisi povinnost zaplatit I. Delfant Hoylaerts částku 3 000 eur z titulu náhrady finanční a nemajetkové újmy;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení a povinnosti zaplatit I. Delfant Hoylaerts částku 3 000 eur z titulu nevratných nákladů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod, vycházející z porušení článku 72 služebního řádu úředníků Evropské unie, jehož ustanovení jsou převzata do Společných předpisů pro zdravotní pojištění úředníků Evropské unie, zejména do článku 20, a do příručky pro činnost výboru pro děti se zdravotním postižením úředníků.

Podle žalobkyně Komise porušila výše citovaná ustanovení, když přijala rozhodnutí neuhradit výdaje na docházení jejího dítěte se zdravotním postižením do speciálně pedagogického centra (institut médico-éducatif, dále jen „IME“). V této souvislosti má za to, že uvedené rozhodnutí vychází z ryze administrativního neporozumění a že chybí právní základ, ze kterého by Komise mohla vycházet.

Žalobkyně konečně tvrdí, že jednání Komise v rozporu s dobrými mravy má závažné dopady, neboť sama není schopna hradit náklady na IME, byť docházení do něj je pro její dítě životně důležité. V důsledku pochybení Komise se tak zhoršily její morální i finanční poměry.

Žaloba podaná dne 19. ledna 2018 – Polsko v. Komise

(Věc T-21/18)

(2018/C 104/58)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/2014 ze dne 8. listopadu 2017, kterým se z financování Evropskou unií vyloučí některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (oznámeno pod číslem C(2017) 7263) (Úř. věst. 2017, L 292, s. 61), v rozsahu, v němž jsou z financování Evropskou unií vyloučeny částky ve výši 48 317 806,79 eur a 26 638 201,22 eur netto, jež vyplatila platební agentura schválená Polskou republikou,
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 52 odst. 1 nařízení č. 1306/2013⁽¹⁾, jež spočívá v tom, že finanční oprava byla provedena na základě nesprávného skutkového zjištění a nesprávného výkladu právu, přestože byly výdaje Polskou republikou vynaloženy v souladu s unijními předpisy.